

РЕШЕНИЕ

№ 968

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12473** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] , ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 30.10.2020 г. по НАХД № 10026/2020 г. на СРС, 93-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23- 002998 от 12.03.2020 г., издадено от Директора на Дирекция Инспекция по труда – Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., за нарушение на чл. 61, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, като санкцията е намалена до предвидения в закона минимум от 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че СРС неправилно е тълкувал фактите, поради което е достигнал до погрешни правни и фактически изводи. Счита се, че така определеното наказание се явява несправедливо. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното наказателно постановление.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В атакуваното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 28.11.2019 г. в обект на контрол – протеинов бар към фитнес клуб „Р. Д.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и на 06.12.2019 г., в сградата на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област по изискани и представени документи били извършени проверки по спазване на трудовото законодателство. Установено било, че към 28.11.2019 г. [фирма], в качеството си на работодател, не е уредило като трудови отношенията по предоставяне на работната сила в обекта на контрол, по отношение на С. И. Ч.- заварена да работи в обекта. Установеното било квалифицирано като нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

За да постанови решението си, СРС е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че при издаването на НП и АУАН са съобразени нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е доказано, но е изменил НП, защото е преценил, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно и постановено в съответствие с материалния закон. Нормата на чл. 61, ал. 1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл. 62., ал. 1 КТ) работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на НАП (чл. 63, ал. 1 КТ). По аргумент от разпоредбата на чл. 63, ал. 3 КТ работникът постъпва на работа в едноседмичен срок от получаване на тези документи. Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в нормата на чл. 66, ал. 1 КТ - място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнителни възнаграждения, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнена от С. И. Ч. декларация от 28.11.2019 г. - място на работа, длъжност "фитнес инструктор", работно време от 9.30 часа до 13.00 часа, полагаеми почивни дни два и трудово възнаграждение.

Отговорността на работодателя в пълна степен може да бъде ангажирана за неизпълнение на задължението му по чл. 61, ал. 1 КТ да сключи трудов договор с работника преди постъпването му на работа. Безспорно търговското дружество, следва да носи отговорност за липсата на трудов договор с физическото лице, което е заварено да изпълнява характерна трудова дейност на 28.11.2019 г. В този смисъл доводите на районния съд са правилни, обосновани, задълбочени и изведени при

напълно изяснена фактическа обстановка, водеща до доказаност на извършеното нарушение по чл. 61, ал. 1 КТ във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Неоснователен е касационният довод за допуснати нарушения при издаване на АУАН и НП. И двата акта съдържат по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е извършено, както и обстоятелствата, при които е осъществено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълнота, което включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП.

На следващо място следва да се добави, че регламентираното задължение по чл. 61, ал. 1 от КТ / за сключване на трудов договор преди постъпването на работа/, не поглъща задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ за сключването на договор в писмена форма. Доколкото в случая безспорно е установено, че работникът е постъпил на работа и е полагал труд преди сключването на трудов договор между него и работодателя [фирма], очевидно е налице допуснато нарушение именно на императивното изискване по чл. 61, ал. 1 от КТ. Действително на 28.11.2019 г., след извършената проверка от Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област. между дружеството- жалбоподател и лицето Ч. е последвало сключването на трудов договор, но това по никакъв начин не променя факта, че до този момент лицето е престирило труд без надлежно уредени и валидни трудови правоотношения.

Въззивният съд правилно е намалил санкцията до предвидения в закона минимум - 1 500 лв., преценявайки, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН

Касационната инстанция споделя правните съображения, изложени в обжалваното решение, което се явява законосъобразно и в тази връзка констатира, че касационните възражения са неоснователни.

При служебна проверка не се установиха наведените от касатора пороци на обжалвания съдебен акт, поради което той следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. С чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.10.2020г., постановено по нахд. №10026/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93- ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] , ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция Инспекция по труда – Софийска област разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно..

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: